

נאום הנשיא

ביום חגנו זה, במלאת שנתיים לנוס עצמאותנו,
שלוחה ברכתי לכל העם היושב בציון, לכל אזרחי ישראל.

זה היום עשה ה' נגילה ונשמחה בו. נחוג
כששון את הישועה הגדולה שקמה לעמנו בדור הזה לאחר
מדורי הגיהנום ונחשולי הזרועה שנתייסרנו בהם בכל
דורות גלותנו. נשאב תעצומות ועוז מהחג הגדול
והנפלא הזה לעשות ביתר שאת את העבודה המוטלת
עלינו ולעמוד איתן בנסיונות שעוד נכוננו לנו.

השנה הראשונה לקיום המדינה היתה שנה של
קריבות דמים. בנינו חרפו נפשם במלחמת מגן על
חיינו ועל חרותנו. בזכותם ניצלה המדינה מחורבן
ומלנו ניצלנו מכלייה.

בעצם ימי הפורענות פתחנו לערים לרווחה
לאחינו הנדחים בתפוצות. בשנה השניה לעצמאות
שנתה החרב והקדסנו כל כוחנו לבנין. היתה זו
שנת מאבק כללי קשה, אך גם שנת בצרון ועל
הכל - שנת קיבוץ גלויות.

מאירופה, מאסיה ומאפריקה, גם מארצות הים
הרחוקות, זרמה אלינו העלייה. מספרנו גול ללא
דוגמה בתולדות ההגירה בעולם. מכל חמשה יהודים
היושבים כיום בארץ שנים הם עולים חדשים שבאו
לאחר הכרזת העצמאות. אנו חוגגים את יום
העצמאות השני יחד עם דמוני אחינו אשר רק
תמול שלום נמקו בחשכת גלות תימן או היו
שרויים בצל השואה של יהדות אירופה.

קשים חבלי הקליטה וכל מאמצינו מכוונים
להגלתם. רבות עשינו - סללנו כבישים, בנינו
שכונות, הקימונו יישובים, הנחנו יסוד למפעלים

חדשים. מדין ועד אילת נשמעת רבנת המחרשות ואלמות

הפטישים. אכן עוד הדרך רב ועוד רבה המלאכה.

אנו אוחזים בספר ובסייף כאחד. בשנה שאלפה

הנחנו יסוד הן למפעל חינוך החובה של כל בני העם

והן לצבא הקבע להגנת ישראל. פנינו לשלום עם כל

שכנינו אך נעמוד הכן לקראת כל סכנה. פנינו

לשלום אך לא נשב בטל להמתין לו. ידינו מלאות

עבודה - לכנס פזורים, להביא נודדים אל תמנוחה

והנחלה, להפריח שממה, לבנות ולנטוע, לבסס ולבצר.

אנו קוראים לכל בני עמנו באשר הם שם ברחבי

תבל לבוא לעזרתנו. חגנו - חגם, וראגתנו - ראגתם.

לכל אזרחי המדינה בלי הבול עדה הנהנים מחרות

ומשויון במולדת - ליישוב הוהיק בעיר ובכפר, לעולים

החדשים באליהם ונצריפיהם, למתישבים והלוצים ברחבי

הארץ ובאזורי הספר. לחיילים השוקדים על אימונם

והעומדים על המשמר, לספנים העושים דרכם בים תחת

דגלנו, לנציגי המדינה בארצות זרות ולכל בית

ישראל בתפוצותיו אני קורא : חזקו ואמצו, כה לחינו